

ВІДНОВЛЕННЯ СТУДЕНТСЬКИХ МЕХАНІЗОВАНИХ ЗАГОНІВ – ЗАПОРУКА ПІДГОТОВКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ-АГРАРІЇВ

ст. викл. Плавинська О.В., СНАУ

Чи можна навчитись плавати, не заходячи у воду? Банальне запитання, скажете ви... А чи можна навчити інженера-механіка випускника аграрного вузу керувати господарством, приймати рішення, впроваджувати нову техніку і новітні технології в аграрне виробництво, не занурюючись у вир аграрного життя, не спробувавши самому провести першу борозну в полі, не скосивши першу загінку на жнивах, не згуртувавши однодумців і не запровадивши нову технологію збирання тих же зернових, бобових, картоплі чи цукрових буряків. Ні, і ще раз ні!

Як відомо навчально-виховний процес будь-якого вузу повинен: відтворювати середовище, в якому належить жити і працювати майбутнім спеціалістам; містити в собі конкретну мету, завдання і проблеми їх трудової і суспільної діяльності; - забезпечувати формування у студентів здатності вирішувати практичні завдання, пізнавати і покращувати той предметний світ у якому вони живуть і працюють. Все це стосується особливо аграрних вузів тих, які готують фахівців інженерних спеціальностей.

Серед широкого розмаїття методів навчання виробничо-практичний метод має безпосередній вихід у промислове і сільськогосподарське виробництво з метою створення матеріальних благ. Він застосовується на всіх курсах навчання, при вивченні майже всіх навчальних предметів. Дидактики вказують на тісний зв'язок цього методу з іншими методами навчання. Значний вплив він має на формування навчально-пізнавальної активності та

самостійності студентів, підготовку їх до професійної діяльності.

Виробничо-практичний метод має безліч форм прояву в навчанні. Їх виділяють за такими критеріями: за навчальними предметами; за характером і результатами діяльності студентів. Однією з дійових форм організації виробничо-практичного методу навчання є студентський механізований сільськогосподарський загін. Пік розвитку цього студентського руху припадає на середину 80-х років. Значні надбання в організації практичного навчання і багаторічний досвід мав Сумський сільськогосподарський інститут.

У Сумському національному аграрному університеті відчули потребу відновлення студентських механізованих загонів і їх роль у формуванні свідомого, активного інженера аграрного виробництва. В СНАУ з 1980 року введено курси підготовки трактористів-машиністів і наші студенти вже на першому курсі отримують посвідчення тракториста-машиніста. Це дає змогу деканату інженерно-технологічного факультету вже після 1-го курсу направляти студентів на виробничу практику на робочі місця трактористів, помічників комбайнерів, слюсарів безпосередньо в аграрні підприємства, де вони зможуть закріпити свої знання, вміння і навички, познайомитися зі специфікою сільськогосподарського виробництва, особливо це стосується студентів, які проживали у місті; і що не менш важливо – заробити непогані гроші за літній сезон, не виїжджаючи за кордон. Крім того перед нашими студентами, які отримують також після 3-го курсу водійські права категорії «В» та «С», відкриваються перспективи вибору кращого місця практики за кордоном у фермерських господарствах Австрії, Німеччини, Англії, Франції та США, де вони зможуть запозичити нові методи і технології ведення аграрного виробництва і запровадити його на батьківщині.

З цього навчального року у СНАУ запроваджується розширена 6-и місячна виробнича практика для студентів 3-го курсу інженерно-технологічного факультету, яка на наш погляд дасть змогу як для села так і для вузу вирішити такі проблеми: у зв'язку зі складною демографічною ситуацією на селі, забезпечити агропідприємства робочою силою на період весняно - та осінньо-польових робіт, вчасно і якісно провести сівбу, догляд за посівами та вчасно і без втрат зібрати врожай; впровадження нових прогресивних, ресурсозберігаючих технологій, так як молодь прагне легше і швидше впроваджувати нове і прогресивне у сучасне виробництво; закріплення і поглиблення студентами професійних знань, удосконалення умінь і навичок роботи на різних агрегатах, адаптування до умов сільськогосподарського виробництва; започаткування залучення студентів до самостійної та підприємницької діяльності, пов'язаної з майбутньою роботою за спеціальністю; посилення зв'язку вузу з аграрним виробництвом; ознайомлення зі структурою інженерно-технічної служби і структурою управління в господарстві; районі та області; в період практики в повній мірі реалізується один з основних принципів навчання – посилення мотивації інженерної діяльності.

Практика, як показує аналіз, розвиває прагнення студента стати в майбутньому хорошим спеціалістом, ерудованою і добре підготовленою до конкретних виробничих умов людиною. Практика – це школа життя, в якій студенти вчаться колективно працювати на основі партнерства, маючи спільну мету – більше дізнатися, більше зробити і, що також важливо, більше заробити. Тому необхідно поєднувати теоретичну частину навчального процесу з практичною підготовкою майбутніх спеціалістів протягом всього періоду навчання в аграрному вузі.